

ELFTE SEPTEMBER

Denna dag firar vi minnet av vår vördade fader Eufrosynos Kocken.

Den helige Eufrosynos var en simpel okunnig bonde. Han hade dragit sig tillbaka till ett kloster, där han tjänstgjorde i köket och utförde de mest otacksamma sysslorna. Han blev utskrattad, men stod ut med hånet med ståndaktighet och mildhet.

I klostret bodde en gudfruktig präst, som längtade efter att Herren skulle visa honom de goda ting han har i beredskap för dem som älskar honom. En natt när han sov tycktes han i en dröm förflyttas till paradiset. Han såg en trädgård full av obeskrivliga godsaker. Mitt i denna trädgård stod Eufrosynos och åt av dessa godsaker och gladde sig tillsammans med änglarna. Prästen gick fram till honom och frågade var de befann sig. Eufrosynos svarade: "Detta är platsen för Guds utvalda, som du har velat se i så många år. Jag är här tack vare Guds barmhärtighet, som har förlåtit mig mina synder." Prästen såg på de obeskrivliga ting som "ögat inte sett och örat inte hört och människans hjärta inte anat" (1 Kor 2:9), och märkte att de i någon mån var tillgängliga för de som bodde där. Han frågade således Eufrosynos om han fick ta några av trädgårdens frukter med sig. Då tog Eufrosynos tre äpplen och lade dem i prästens kappa. I samma stund vaknade prästen av signalen som kallade munkarna till morgongudstjänst. Han trodde att han vaknat upp ur en dröm, men när han kvicknat till upptäckte han förvånat äpplena i kappan. Från dem kom en söt doft som var okänd i denna värld. I kyrkan såg han Eufrosynos på sin vanliga plats. Han gick fram till honom och bad honom berätta var han hade varit föregående natt. Denne svarade: "Förlåt mig, fader, men jag har varit här hela tiden." På prästens uppmaning att inte låta Guds välsignelser vara dolda bekände den ödmjuke Eufrosynos slutligen: "Ja, fader, jag var i trädgården där du såg de goda ting som Gud förberett för sina utvalda. På så sätt ville Herren avslöja detta mysterium för dig genom mig, den ovärdige." Prästen hade snart berättat för alla vad han hade bevittnat och som bevis visade han dem äpplena. Tack vare detta tecken uppmuntrades munkarna att löpa med större iver på dygdens tävlingsbana. De som åt av äpplena blev botade från alla slags sjukdomar. Vad gäller den välsignade Eufrosynos fruktade han människornas beröm mer än någon annan frestelse och flydde i hemlighet från klostret.